

శౌనకాదిమహామునులనుజూచిసూతుడిట్లనెను. "మహామునులారా!ద్వాపరయుగములో శ్రీకృష్ణుడై దుష్టశిక్షణము శిష్టపరిపాలనము చేసిన శ్రీ మన్నారాయణుడు మరల కలియుగములో జన్మించి ధర్మరక్షణ చేయును."అదివిని మహామునులు, "మహాత్మా! ఆ కలియుగ మెట్లుండును?అందు ధర్మముల స్థితి యెట్లుండును?ధర్మమును పునరుద్ధరింపవలసినంత అవసర మేల వచ్చును?ఆ కలియుగ లక్షణము లెట్లుండును? అప్పటి మానవుల స్వభావ మెట్లుండును?అన్నియు మాకు సవిస్తరముగా తెలియజెప్ప"మనియడుగగా సూతుడిట్లు చెప్ప నారంభించెను. అధర్మము అసత్యము అను దంపతులకు కంభుడు, మాయ అను వారు పుట్టిరి. వారు దంపతులై దంభుడు వికృతి అనువారిని గనిరి. వారికి క్రోధుడు, హింస అను కొడుకును కూతురును పుట్టిరి. ఆ దంపతులకే కలిపురుషుడు జన్మించెను.కలిపురుషుడు భయంకారాకారము గలవాడు. ఎఱ్ఱని కన్నులు గలవాడు, బానవంటి పెద్దకడుపు గలవాడు. స్త్రీవ్యామోహము, సురాపానము, జూదము మొదలైన సమస్త దుర్వ్యసనములు గలవాడు. అతడీ కలియుగమునకు ఆధిపతి. అతని పాలనలో ధర్మమన్నది మచ్చునకైన కనిపించదు. మానవులు తల్లిదండ్రులను సరిగా చూడరు సరిగదా వారిని తిట్టుచుందురు. పెద్దలు మంచి అలవాట్లు అని చెప్పిన వానిని పరిహసించెదరు. వేదములను నిందించి, వేదపండితులను నిరసనగా చూచెదరు. చదువుకొన్నవానికి తగిన గౌరవ ముండదు. వేషభాషలతో ఆడంబరముగా నున్నవానిని అందరును భయభక్తులతో పూజించెదరు. బ్రాహ్మణులు మంచిచెడ్డ లాలోచించక అందరి యిందల్లోను పౌరోహిత్యము చేయుదురు. వితంతువులు మరల పెండ్లి చేసికొని గృహిణులగుదురు. అల్పమైన జ్ఞానము, అల్పమైన ఆయుర్జాయము గలవారగుదురు. దొంగతనము లెక్కువయగును. క్రూరత్వము పెరుగును. మాటలలో సత్యమన్నది వెదకినను కానరాదు. గోవులను జంపి ఆ మాంసమును తిందురు. స్త్రీలను అవ్యాయముగా వధించెదరు. (కట్నముల కొరకు కావచ్చు) స్త్రీలు వ్యభిచారములు చేసి, పుట్టిన శిశువులను చంపెదరు. పరులధనములను,కాంతలనుకోరుచుందురు.వేదాధ్యయనములు, యజ్ఞయాగాదులును క్రమముగా క్షీణించును. ఉత్తమ పంశాలలో పుట్టినవారు కూడ తక్కువ కులాల వారిని సేవించి బ్రతుకుదురు. ఎవరికి బల ముందునో వాడే గౌరవనీయుడు. సభలలో ఏవిషయమైనను మాట్లాడ నేర్చినవాడే పూజ్యుడు.

ఎవనికి బలముండునో వాడు చెప్పినదే ధర్మము, తక్కినది అధర్మము. కులమతముల ప్రసక్తి లేకుండ కంటికి నచ్చినదానిని పెండ్లాడుదురు. భోగములనుభవించుటకు స్త్రీ అన్నది దొరకిన చాలును, దాని గుణరూప వయస్సులతో పనిలేదు. ఎవడెక్కువ అన్యాయవృత్తిలో నుండునో అంతగా పైకి వచ్చును. ఎదిరించి నిలబడు బలము లేనిచో పేదబ్రతుకులే మిగులును. ఎన్ని దారుణ కృత్యములు చేసినను తన కున్నదానిలో చాల కొంచెము దానము చేసినచో ధర్మాత్ముడనిపించుకొనును. అతివృష్టి అనావృష్టి దోషములు తరచుగా సంభవించును. జీవనోపాధి లేనివారు కాషాయములు కట్టుకొని జగద్గురువులై ధనములు సంపాదించుచు, దొరకిన స్త్రీలతో సంసారసుఖములు గూడ అనుభవించుదురు. ధనము ప్రధానమై రాజ్య మేలును. ధనము దొరకునన్నచో దొంగసౌక్యములు చెప్పుటకు కూడ సిద్ధపడుదురు. క్షుద్రదేవతల నారాధించి స్వల్పఫలములను గోరి దానితో తృప్తి పడుదురు. సగోత్రజాతలైన స్త్రీలను వివాహ మాడుదురు. తద్దినములు పెట్టుట, చనిపోయిన వారికి కర్మకాండలు చేయుట దండుగ అనుకొందురు. పంటలలో రాబడి తక్కువయగును. సంతానములు వృద్ధియగును. దేహములు పొట్టివై బలహీనములగును.

యజ్ఞయాగాదులు లేక పోవుటచే దేవతలు బ్రహ్మ దగ్గరకు బోయి మొర పెట్టుకొందురు. ఆయన వారిని శ్రీమన్నారాయణుని దగ్గరకు తీసుకొనిపోయి వారి అవస్థలు విన్నవించును. దయామయుడైన శ్రీమహావిష్ణువు వారి మొర లాలకించి వారి నోదార్పి యిట్లు ఆభయమిచ్చును. "దేవతలారా! నేను కలియుగములో అధర్మమును నాశనముచేసి ధర్మమును ప్రతిష్ఠించుటకై భూమిమీద అవతరించెదను. శంఖశ అనుపేరగల గ్రామములో విష్ణుశర్మ యనుబ్రాహ్మణునికి సుమతియనుభార్యయందు కలికి అను పేరుతో పుట్టెదను. అధర్మపరులైన మ్లేచ్ఛరాజులను సంహరించి దేవాపి, మరుత్తు అనువారలకు రాజ్యాభిషేకము చేసెదను. అప్పటికి మీరును మీ ఆంశములతో పుట్టి నా పరివారముగా నుండురు". శ్రీహరి దేవతలకు చెప్పిన విధముగా విష్ణుశర్మ దంపతులకు కుమారుడుగా జన్మించును. మహాత్ములయిన మునీంద్రులు వచ్చి ఆ బాలుని దీవించెదరు. ఉపనయనము చేయు వయసు రాగానే విష్ణుశర్మ ఆ బాలునికి ఉపనయనము చేయును. ఆ తరువాత కలికి పరశురాముని యొద్ద సకల వేదములు, వేదాంగములు, ధనుర్విద్య మున్నగు విద్యలన్నియు నేర్చికొనును. లక్ష్మీదేవి శ్రీహరిని విడిచి యుండజాలదు.

కనుక సింహళ దేశములో పద్మావతిగా జన్మించును. ఆమెను కలికి వివాహమాడును. ధర్మ సంస్థాపనార్థము శంకరు డాతనికి వాయువేగ మనోవేగములు గల అశ్వమును బహూకరించును. అతడా యశ్వము నెక్కి దుష్టస్వభావము గల రాజుల నందరను తుదముట్టించి ధర్మమును స్థాపించును. విశ్వకర్మ దివ్యమైన నగరమును నిర్మించి యిచ్చును. కలికి మూర్తి పద్మావతితో ఆ నగరమున నివసించుచుండగా, అతని తండ్రియైన విష్ణుశర్మ కుమారుని చూచుటకు వచ్చును. "తండ్రి! నీవు అనుమతించినచో దుష్టులైన సకల రాజులను జయించి నీచేత ఆశ్వమేధయాగము చేయించెద"నని తండ్రికి చెప్పి అతని దీవెన లందుకొని విశాఖయూపుడను వానితో గలిసి బౌద్ధ ధర్మావలంబులను, వేదధర్మమును పాదించనివారిని జయించును. తరువాత జైనులు గూడ అటువంటివారే అగుటచేత వారిని గూడ యుద్ధములో ఓడించును. ఆ వెనుక మాయాదేవి అను నామెతో యుద్ధముచేసి విజయుడై తిరిగి వచ్చును. ఆ తరువాత యుద్ధములో నింతమందిని వధించిన పాపము పోవుటకై కలికిమూర్తి చక్రతీర్థమున స్నాన మాడుటకు పోవును. వాలభిల్యాదిమును లచ్చటికి వచ్చి, "కుంభకర్ణుని మనుమరా లొకతె యున్నది. దానిభర్త కాలకుంజాడు, వాని కొడుకు వికుంజాడు. ప్రశాంతముగా తపము చేసికొనుచున్న మమ్ము పట్టివారు బాధించుచున్నారు. వారి బాధలు పడలేకున్నాము. మాకు రక్షణ కలిగింపుము" అని కోరుదురు. కలికిమూర్తి వారిపై దండెత్తివెళ్ళి ఘోర యుద్ధములో వారిని సంహరించి మునులకు ప్రశాంతస్థితిని కలిగించును. తరువాత కలికిమూర్తి హరిద్వారమునకు బోయి గంగాస్నానము చేసి అక్కడి మహామునులను సందర్శించి నమస్కరించి దీవెనలు పొంది, వారందరును పూర్వము ధర్మమార్గము ననుసరించి నడచిన క్షత్రియులెయని తెలిసికొని వారి వృత్తాంతములను అడుగును. అపుడు మరుత్తు అనురాజు తన వంశచరిత్ర విట్లు కలికిమూర్తికి వినిపించును. "నేను సూర్యవంశములో జనించినాను. నా పూర్వులు రఘువు దశరథుడు మున్నగు మహానుభావులు. ఈ సూర్యవంశమునందే శ్రీమన్నారాయణస్వరూపుడైన శ్రీరాముడు పుట్టి రావణాది రాక్షససంహారము చేసెను" అనిచెప్పెను. కలికిమూర్తి ఆ శ్రీరామచంద్రుని కథ సర్వ పాపహరము. కావున ఆ కథ విసవలెనని కుతూహలపడుచున్నాను. దయచేసి వినిపింపుమని యడగగా మరుత్తు తన వంశపూర్వుడైన శ్రీరాముని కథను ఇట్లు వినిపించెను.

శ్రీరామ చరిత్ర

అయోధ్యానగరమునకు రాజు దశరథుడు. అతనికి కౌసల్య, సుమిత్ర, కైకేయి అను మువ్వురు భార్యలు. ఎన్నాళ్ళకును సంతానము కలుగలేదు. పుత్రకామేష్టిచేసెను. యజ్ఞపురుషుడు వచ్చి పాయస మిచ్చెను. రాజు తన మువ్వురు రాణులకును పాయసము త్రాగ నిచ్చెను. కౌసల్యకు శ్రీరాముడు, సుమిత్రకు లక్ష్మణుడు - శత్రుఘ్నుడు అను ఇద్దరును, కైకేయికి భరతుడును పుట్టిరి. రాజు సంతోషించి వారికి వదువులుచెప్పించెను. విశ్వామిత్రుడుతన యజ్ఞమును కాపాడుటకై శ్రీరామలక్ష్మణులను దీసికొనిపోయి సకలశస్త్రాస్త్రములు నిచ్చెను. రాముడు మార్గమధ్యములో తాటకను జంపెను. యాగమును రాక్షసులు పాడుచేయకుండ రక్షించెను. మిథిలకు వెళ్ళి జనకుని యింటిలోని శివధనుస్సును విరచి సీతను పెండ్లాడెను. తిరిగివచ్చుచు పరశురాముని గర్వము నణచెను. రామునికి పట్టాభిషేకము చేయుద మన కొనుచుండగా కైకేయి దశరథుని వరములు కోరెను. ఒకటి రాముని అరణ్యములకు పంపుట, రెండవది భరతునికి పట్టము గట్టుట. రాముడు తండ్రిమాట చెల్లించుటకై ఆడవులకు వెళ్ళుచుండగా సీతాలక్ష్మణులు అతని వెంట వెళ్ళిరి. భరతుడు చిత్రకూటమునకు వచ్చి అయోధ్యకు రమ్మని కోరగా, రాముడు తన పాదుకలనిచ్చి పంపెను. జనస్థానమున పదునాలుగువేలమందిరక్కసులను జంపెను. రావణుడు శూర్పణఖ ప్రోత్సాహముమీద, సీత నపహరించుటకు నిశ్చయించుకొని, మారీచుని మాయలేడి రూపమున పంపెను. రాముడుమాయలేడివెంటబడిపోగారావణుడుసీతనుఅపహరించిలంకకుతీసికొనిపోయెను. రామలక్ష్మణులు సీతకై వెదకుచు కిష్కింధానగర ప్రాంతమునకు వచ్చిరి. హనుమంతుని ద్వారా రాముడు సుగ్రీవునితో స్నేహము సంపాదించెను. వాలిని సంహరించి సుగ్రీవుని కిష్కింధకు రాజును జేసెను. హనుమంతుడు లంకకు వెళ్ళి సీత జాడలు తెలిసికొని రామసుగ్రీవులకు చెప్పెను. రాముడు వానర సేనలతో బయలుదేరి సముద్రముమీద నుతువు నిర్మించి లంకకు వెళ్ళి రావణకుంభకర్ణులను వధించి, తన నాశ్రయించిన విభీషణునిలంకారాజ్యమునకురాజుగాచేసెను. అగ్నిశుద్ధయైనసీతతోపుష్పక విమానము పెఅయోధ్యకు వచ్చి పట్టాభిషిక్తుడై పదునొకండువేల యేండ్లు ప్రజారంజకుడై రాజ్య మేలెను. అతనికి కుశలపులను ఇద్దరు కుమారులు పుట్టిరి. కుశునకు అతిథి పుట్టెను.

వానికి నిషధుడును, వానికి నభుడును, నభునకు పుండరీకుడు, పుండరీకునకు క్షేమధన్యుడు, అతనికి నృపశేఖరుడు, అతనికి దేవానీకుడు ఇట్లు ఆ వంశములో ప్రండెందుగురు రాజుల తరువాత శీఘ్రుడను రాజు పుట్టెను. ఆశీఘ్రుని వలన నేను జన్మించితిని" అని తమ సూర్యవంశ చరిత్రమును కలికిమూర్తికి వినిపించును. మరుత్తు ఇంకను కలికితో, "నేనును, నా కొడుకు బుధుడును, మనుమడు సుమిత్రుడునుష్లేచ్ఛుల నెదిరించు బలము లేనివారమై అవతార పురుషుడవైన నీవు వచ్చి మమ్ము ఉద్ధరించెదవని యెదురు చూచుచున్నాము. వ్యాసభగవానుడు నిన్ను గురించి మాకు చెప్పెను. అందుచేత నీ దర్శనమునకై వచ్చి నా"మని మరుత్తు విన్నవించును.

చంద్రవంశరాజుల క్రమము

తరువాత దేవాపి కలికిమూర్తికి తన వంశచరిత్ర నిట్లు చెప్పెను. చతుర్ముఖ బ్రహ్మకు మానసపుత్రుడుగా తన వంశచరిత్ర నిట్లు చెప్పెను. అతనికి చంద్రుడు కుమారుడై జన్మించెను. చంద్రుని కొడుకు బుధుడు. అతనికి ఇలయందు పురూరపుడు జన్మించెను. పురూరపునకు యయాతి నహుషుడును ఇద్దరు కొడుకులు జనించిరి. నహుషునికి ఇంద్రపదవి రాగా మదాంధకారముతో నిలబెట్టుకొనలేక సర్పమయ్యెను. యయాతికి పూరుడు, అతనికి జనమేజయుడు పుట్టిరి. తరువాత కొన్ని తరములకు హస్తి యనువాడు పుట్టి తన పేరుమీద హస్తినాపురమును నిర్మించెను. అతనికి ఆజామీధుడు పుట్టెను.

ఆ వంశములోనే జరాసంధుడును, వానికి సహదేవుడును జన్మించిరి. ఆ తరువాత ఋక్షుడు పుట్టెను. వానికి దిలీపుడు, దిలీపునికి ప్రదీపుడు పుట్టిరి. ఆ ప్రదీపుడే నా తండ్రి. నన్ను దేవాపి యందురు. నేను నా కొడుకైన హూతునకు రాజ్యాభిషేకము చేసి, వ్యాసమహాముని ఆదేశముమీద కలాపిగ్రామములో నీ కొరకు ఎదురుచూచుచున్నాను. అంతట కలికిమూర్తి వారిద్దరను జూచి, "యెచ్చట ధర్మ ముండునో అక్కడ జయము కలుగును. మీరు ధర్మము తప్పక ప్రవర్తించి భగవానుని అనుగ్రహమును పొందినారు. కనుక మీకు చెరియొక రాజ్యము నిచ్చుచున్నాను. కలిదోషము లంటకుండ కృతయుగ మన్నట్లు రాజ్యపాలన చేయుడు" అనుచు అయోధ్యకు మరుత్తును, హస్తిపురమునకు దేవాపిని రాజులుగా జేయును. మరుత్తునకు విశాఖయూపుని పుత్రికను, దేవాపికి రుచిరాశ్వని పుత్రికను ఇచ్చి వివాహములు చేసి, కామగమనము గలిగిన రెండు దివ్య విమానములను వారి కిచ్చును.

అ సమయములో కృతయుగము పురుషరూపము ధరించి కలికిమూర్తి దగ్గరకు వచ్చును. కలిగిఆతనినిసేవెవ్వరనియడుగగా, "నేనుకృతయుగపురుషుడను.కలిపురుషుని బాధలు తట్టుకొనలేకబాధలుపడుచు, శ్రీమన్నారాయణుని ఆవతారమైన నీవుభూమిపై ఆవతరించినావనితెలిసికొనిచూడవచ్చినానని చెప్పి, ఆతనిచే సమ్మానము పొందును. అనిసూతుడుశౌ నకాదులకు చెప్పుచుండెను. శౌ నకాదిమునుల కోరికపై కలియుగములో మ్లేచ్ఛపరిపాలనలును,రాజుల స్థితిగతులును, మతసాంఘిక స్థితులను వివరింపసాగెను. కలిలో దేశకాల రాజకీయ స్థితిగతులు

కలియుగములో రెండువేల సంవత్సరములు గడచిన తరువాత కలిపురుషుని ప్రభావముఎక్కువగును.సూర్యచంశపు రాజులును చంద్రవంశపు రాజులును దేశములను పరిపాలించెదరు. దేవత్తుడను రాజు రాజ్యము నేలుచు ఒకనాడు తన పురోహితుని బిలిచి, "గురుదేవా!కలియుగముప్రారంభమైరెండువేలేండ్లుపైగాఅయినది.పురాణములందు చెప్పిన విధముగా జరిగినచో ఈ దేశము మరికొంత కాలములో మ్లేచ్ఛులచే ఆక్రమణము చేయబడును గదా!అది యెప్పుడు జరుగునో పెల విమ్మని"అడుగును. అతడు పురాణములను చక్కగా చదివి, జ్యోతిశ్శాస్త్రప్రకారము లెక్కలు కట్టి, "రాజా!ఈ రోజునుండి నలువదవ రోజున మధ్యాహ్నము ఈ దేశమును మ్లేచ్ఛులు ఆక్రమించెదరు. అయినను వారి అధర్మపరిపాలనముచేతను,నీధర్మప్రవర్తనముచేతనుమరలని రాజ్యము నీకు స్వాధీనమగును"అని చెప్పెను. దానికి రాజు "మహాత్మా!సూర్యచంద్రులు గతులు తప్పిన తప్పవచ్చును గాని, శాస్త్రములును, పురాణములును అసత్యములు కావు. ఏల యనగా, ఐహిక భోగములను ఆశించక మహాతపస్సుచేసి దానిమూలమున దివ్యజ్ఞానమును సంపాదించిన ఋషులు చెప్పిన శాస్త్రములు అసత్యము లెట్లగును? మహాత్ముడు, నారాయణాంశ సంభవుడును అయిన వ్యాసమహాముని వేదరాశిని ఋక్, యజుస్, సామ, అధర్వణ వేదములు అని నాలుగు శాఖలుగా విభజించి, తన అమోఘమైన బుద్ధితో భూతభవిష్యద్వ ర్తమానము లెల్ల గ్రహించి, దేశమున ధర్మములు నశింపకుండుటకై పురాణములు రచించినాడు. అతని వాక్కులందు అసత్యము లుండవు"అని చెప్పెను. అయినచో శాంతి పౌష్టిక కర్మలు చేయించి రాగల ఆపదలను వీలయినంతలో తొలగించుకొందము.అయేర్పాట్లుచూడు"డనిరాజు గురువుతో చెప్పెను.

అప్పుడా రాజగురువు భవిష్యపురాణములో చెప్పబడినరీతిగా కార్తికశుద్ధ పాడ్యమినుండి ఏకాదశి వరకును పదకొండురోజులు పత్నిసహితుడైన రాజుచే దీక్ష నహింపజేసి మిత్రాది ద్వంద్వకాత్మకుడైన, పద్మినీచ్ఛాయోషాసమేతుడైన శ్రీసూర్య దేవునికి మహాపార మంత్రిములతోను ఆరుణపారాయణముతోను నమస్కారములు చేయించుచు, రామాయణ భారతాదులు పారాయణ చేయించియు, శ్రీమహా రుద్రాభిషేకములు, విష్ణుసహస్రనామార్చనలును, లక్ష్మీగణపతి ఆరాధనమును చందీ పారాయణములును ఒక మహాయాగరూపముగా చేయించి శాంతిపౌష్టిక క్రియలు జరుపును. రాజు కూడ తనవంతు మనుష్యప్రయత్నములు చేసి మిగిలిన కార్యభారమును భగవంతునిపై నుంచి, మంత్రులతో రాజకార్యములను నిర్వర్తించుచు, క్రొత్తవారు ఎవ్వరును అనుమతిలేకుండ నగరములో ప్రవేశించుటకు వీలులేదని కట్టడి చేసి, వేగుల వారిని నియమించి, ఎప్పటి వార్త లప్పుడు తెలిసికొనుచు చాల జాగ్రత్తగా నుండును.

మైచ్చుల దురాక్రమణము

అయినను దైవనిర్ణయమును ఎవ్వరు తప్పించ గలరు? నలువదవరోజు మధ్యాహ్నము కొందరు వర్తకులమనుచు, వ్యాపారము చేసికొనుటకు అనుమతి నిమ్మని రాజును కోరగా రాజు మంత్రులతో ఆలోచించి వ్యాపారమునకే కదా అని అనుమతించును. వారందరును మైచ్చులు, ముత్యాలు, బంగారు వస్తువులు, అమ్ముకొనుచున్నట్లు నటించి రహస్యముగా దాచుకొన్న ఆయుధములతో కావలివారిని జంపి, కోటలోనికి ప్రవేశింతురు. వెంటనే రాజును మంత్రిపురోహితులను బంధించి సేవకులను పరివారమును సంహరించి స్మశానములో పారవేయింతురు, రాజును, మంత్రిని, పురోహితుని స్మశానములో కంఠమువరకు భూమిలో పాతిపెట్టించి యేనుగులతో త్రొక్కింపుడని యాజ్ఞాపించెదరు. మైచ్చభటులు రాజును మంత్రిని, గురువును దీసికొని పోయి స్మశానములో కంఠముదాక భూమిలో పూడ్చిపెట్టి అప్పటికి ప్రొద్దు క్రుంకుటచేరేపువీరినిఎనుగులతోత్రొక్కించెదమని వెడలిపోవుదురు. ఆరాత్రికొన్ని నక్కలు శవములను పీకుకొని తినుటకై వచ్చి, చచ్చిపడిన సేవకలు జోలికి వెళ్ళక రాజుదగ్గరకు వచ్చి అతని చుట్టును ఉన్న మట్టిని పెల్లగించును. రాజుకొంతవీలుకలుగగానేగోతిలో కదలగా నక్కలు భయపడి పారిపోవును. వెంటనే రాజు, మంత్రిపురోహితులను పైకి తీసి, వారితో రహస్యముగా నగరములో ప్రవేశించును.

ఆ అర్థరాత్రి సమయములో మ్లేచ్ఛు లందరును, తమకు కష్టపడ నక్కరలేకుండు లభించిన విజయమునకు మహానందపడుచు తిన్నంత తిని త్రాగినంత త్రాగి మైమరచి పోయి యుందురు. నగరములో ప్రవేశించిన రాజ మంత్రిపురోహితులు మంత్రియింటికి వెళ్ళిష్వానభోజనాదులుచేసి సేనాపతులను సైన్యములను సమకూర్చుకొని రాజభవనములోనికి వెళ్ళి మ్లేచ్ఛనాయకుని, వాని భటులను సమూలముగా జంపివేసి రాజ్యమును మరల తన చేతిలోనికి దీసికొని తెల్లవారునప్పటికి విజయభేరి మ్రోగించును. ఆ విజయభేరి విన్న ప్రజలు తమ రాజు మ్లేచ్ఛులపై విజయము సాధించినందుకు పరమానందభరితులై విజయోత్సవములు చేసికొందురు. మరునాడు రాజు, మంత్రిసామంత పురోహిత నాగర జానపదులతో మహాసభచేసి, మ్లేచ్ఛులలో ఇంకను ప్రాణములతో నున్నవారికి మరణదండన విధించి ప్రజల కందరకును అభయప్రదానము చేయును. కలియుగములో దైవారాధన చేయుటయే సకలశుభములకును కారణమగును. "కలౌ సంస్కరణా న్ముక్తిః" (కలియుగములో భగవంతుని నామము కీర్తించినచో ముక్తి కలుగును.) అను పెద్దల సూక్తి ప్రకారము ఆ రాజు కేవలము భగవంతుని నామసంకీర్తన చేయుటయే కాక దీక్షపూని ఏకాదశదినములు యాగరూపముగా శ్రీహరిని ఆరాధించినవాడు. "యజ్ఞో వై విష్ణుః" అని పేద వచనము. యజ్ఞమే విష్ణుస్వరూపము. ఆ విధముగా శ్రీమన్నారాయణుని ఆరాధించినవానికి అపజయ మేల కలుగును? అని సూతుడు చెప్పగా మునులు అతడు చెప్పిన కథలను విని ఆనందించి, ఆ తరువాత కలియుగములో జరుగు సంఘటనలను, విషయములను వివరింపుమని కోరిరి. అంతట సూతు డిట్లు చెప్పసాగెను.

ఆ దేవదత్తుడు ధర్మపరుడై చిరకాలము రాజ్యపాలన చేసి, తన కుమారుడైన దేవహూతికి రాజ్యము నిచ్చును. అతడును తండ్రి వలెనే ధర్మబద్ధముగా రాజ్యపాలనము చేయును. అతని వంశమువారు సుమారు ఆరువందల సంవత్సరములు పాలింతురు. అపైన ప్రజలలో దైవభక్తి, ధర్మాచరణము, వేదములందు శ్రద్ధ తగ్గుచు వచ్చును. అప్పుడే శ్రావస్థినగరములో బుద్ధుడు జన్మించి, యౌవనములో నుండగానే సంసారమును విడిచి, సత్యాన్వేషణకై బయలుదేరి ఒకచోట తపస్సుచేసి జ్ఞానవంతుడగును. అతడొక ధర్మమును (సమతము) ప్రబోధించును. అది వేదములను ప్రమాణముగా గ్రహించడు. కేవలము సత్యము అహింస, జీవుడు స్వధర్మము వాచరించుట, అష్టాంగ యోగమును పాటించుట, అను సిద్ధాంతములతో కూడినది.

అసలే ప్రజలలో వైదికధర్మములయెడల అవాసక్తి (నిర్లక్ష్యము) ప్రబలినందున ఆ రోజులలో ఈ బుద్ధుని బోధలు ప్రజల నాకర్షించును. ఇంక అందరును బౌద్ధులే యగుచుండగా, వైదికధర్మము చెట్లు పుట్టలు పట్టిపోవును. అది యెంతగా వ్యాపించుననగా, రాజులు గూడ బౌద్ధమతావలంబులై ఆదివరకు తాము ఆచరించుచున్న వైదికధర్మములను విడిచిపెట్టివేయుదురు. మౌర్యుడైన బింబిసారుడను రాజు వైదిక ధర్మము ప్రకారము యజ్ఞము చేయుచుండగా బుద్ధుడు జంతుహింస చేయనీయక అడ్డుపడును. అతడు బుద్ధుని బోధనలతో బౌద్ధుడగును. అతని కొడుకు ఆశోకుడు గూడ బౌద్ధసన్యాసి బోధల పలనతానుగూడబౌద్ధుడగుటయేకాక బౌద్ధధర్మము (బౌద్ధమతము) నుదేశదేశములందును వ్యాపింపజేయును. ఆమతముచాలకాలము ప్రజల ప్రైభావముచూపి క్రమముగా క్షీణించును. కొంతకాలమునకు మౌర్యుడైన బృహద్రథుని, శుంగవంశీయుడైన పుష్యమిత్రుడు వధించి రాజ్యము చేయును. మౌర్యుల రాజ్యపాలనా కాలము సుమారు నూటనలువది సంవత్సరములు. పుష్యమిత్రుని వంశీయులు నూటపంజ్రేంజేండ్లు రాజ్యపాలనము చేయుదురు. ఈ శుంగవంశమువారిలో చివరి వాడైన దేవహూతిని అతని మంత్రి వసుదేవుడనువాడు వధించి రాజ్యమును ఆక్రమించును. వీరు కణ్వవంశస్థులు. వీరు మూడువందల నలుబదియైదు సంవత్సరములు రాజ్యము చేయుదురు. ఈ కాణ్వలలో చివరివాడైనసుశర్ముడనువానిని ఆంధ్రజాతీయుడైనవృషలుడు సంహరించి రాజ్యమేలును. వీరే శాతవాహనులు. అతని కొడుకు కృష్ణుడు, అతని కొడుకు శాతకర్ణుడు. అతని వంశములే నేహాలుడుజన్మించును. ఇతడు ప్రాకృతభాషయందు గాఢాసప్తశతి రచించును. (చరిత్రలోని పేర్లకును పురాణములోని పేర్లకును చాల తేడాలున్నవి.) ఈ శాతవాహనులు నాలుగవందల యేబదియారు (456) సంవత్సరములు భూమిని పాలించెదరు. ఆ తరువాత అభీరులు, గర్దభులు, కంకవంశస్థులు, యవనులు, బర్బరులు, మురుండులు మున్నగువారు పాలింతురు. యవనులలో బాబరు ముఖ్యుడు. అతని వంశమువారు కొందరు మతసామరస్యము కలిగియు, కొందరు లేకయు ఉండెదరు. ఔరంగను యవనరాజు పాలనలో మహారాష్ట్ర దేశమున శివప్రసాదుడనువాడు జనించి ప్రజలను ధర్మమార్గమున పాలించును. కలిలో మూడువేల సంవత్సరములు దాటిన తరువాత శాస్త్రీయము, గాణాపత్యము, చార్వాకము మున్నగు మతములు (ఇవి వైదికమతమునకు విరుద్ధములు.) పుట్టి ప్రజలలో వ్యాపించును; అప్పుడు శంకరాచార్యుడు,

రామానుజాచార్యుడు మధ్యాచార్యుడు అనువారు జన్మించి వైదికమతమును తిరిగి ప్రజలలో ప్రబోధించెదరు. వంగదేశములో శ్రీకృష్ణ చైతన్యుడను మహానుభావుడు జన్మించి ప్రజలలో శ్రీకృష్ణభక్తితత్త్వమును ప్రబోధించును. యవనరాజుల పరిపాలనములో చిన్నచిన్న రాజుల పోరాటము లెక్కువగును. అప్పుడు మురుండులు (గరుండులు) పర్వతమునకై యీ దేశమునకు వచ్చి క్రమముగా భారతదేశపరిపాలకులగుదురు.

ము(గ)రుండులు - భారతదేశపాలన

మునులు అడుగగా మురుండులను గూర్చి సూతుడిట్లు చెప్పెను. లంకలో రామరావణులకు మహాయుద్ధమైనది. వానరుల సహాయముతో రాముడు గెలుపొంది విభీషణునికి పట్టాభిషేకము చేసి తాను సీతాలక్ష్మణుని గ్రహించువాడని తాను, వానరులతోను విభీషణునితోను పుష్పక విమానముపై ఆయోధ్యకు బయలుదేరెను. వానరులు కొందరు శ్రీరాముని జూచి, "రామచంద్రా! మేమీ లంకానగరము సొందర్యమునకు ముగ్గులమైతిమి. ఇందులో కొన్నాళ్ళు నివసించవలెనని కోరికగా నున్నది" అని చెప్పిరి. రాముడు విభీషణునివైపు చూడగా, అతడు, "దానికేమున్నది? వీరికి ఇష్టమున్నంత కాలము లంకలో ఉండవచ్చునని అనుమతించెను. ఆ వానరులు సంతసించి లంకలో ఉండిపోయి రాక్షసకన్యలను వివాహమాడి వారితో కాపురములు చేసి బిడ్డలను గనిరి. అయితే, వారు అటు వానరులు కాక ఇటు రాక్షసులు కూడ కాకపోయిరి. వారికి వేరే నివాసప్రదేశములు కావలసి వచ్చెను. ఆ వానరులు తమ బిడ్డలను వెంట బెట్టుకొని శ్రీరాముని సన్నిధికి వచ్చి విషయవిధేయతలతో ఇట్లనిరి. "శ్రీరామచంద్రా! మేమిట్లు లంకలో ఉండిపోయి, రాక్షసకన్యలను వివాహమాడి సంతానమును పొందితిమి. ఇప్పుడు వారికి నివాసములు కావలసి వచ్చినవి. వీరందరును ఎక్కడ నివసించవలెనో మీరే నిర్ణయించి చెప్పుడు". రాముడు వారిని జూచి, "వానరులారా! మీ రందరును భూమియందు పశ్చిమముగా నున్న ద్వీపము లాక్రమించి రాజ్యపాలన చేయుచు సుఖముగా జీవింపుడు. సంస్కృతభాష మూలముగా గల ప్రాంతీయ భాషలు మాటలాడుచు రాజ్యపాలనావ్యవహారములను ఆభాషలలోనే చేయుచు నుండవచ్చును" అని వారిని పశ్చిమ దేశములకు పంపివేసెను. వారే మురుండులు లేక గరుండులు అని పిలువబడుచు చాల కాలము రాజ్యపాలన చేసిరి. కలియుగములో నాలుగవేల ఐదువందల సంవత్సరాలు దాటిన తరువాత పర్వతము పేరుతో భారత దేశమునకు వచ్చి పరస్పరము కలహములతో చీకాకు పడుచున్న చిన్నచిన్న రాజులను లొంగదీసుకొని ఆ మురుండులు మొత్తము భారతదేశము నే స్వాధీనము చేసికొని పరిపాలన చేయుదురు. ఈ మురుండులే ఆంగ్లేయులు.